

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: **A.D.T.**, narozený dne ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem ...
zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Havelkovou
sídlem Jaltská 7, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 2. 2019, č. j. MV-16884-5/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 5. 10. 2018, č. j. OAM-3036-29/ZR-2017, jímž byla podle § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost jeho povolení k trvalému pobytu a dle § 87l odst. 3 téhož zákona mu byla stanovena lhůta k vycestování z území v délce 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že správní orgán nepostupoval v souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“), když nešetřil práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy osob, které žijí s žalobcem ve společné domácnosti. Další porušení žalobce spatřoval v doručování prvoinstančního rozhodnutí. Dle žalobce mu nebylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně doručeno, resp. zejména nebylo doručeno na jeho adresu místa pobytu, kde si přebírá poštu. Jedná o adresu ..., přičemž tato adresa byla správnímu orgánu v době jeho rozhodování známa.
3. Dále se žalobce domníval, že zájem na udržení rodiny a společné výchovy nezletilých dětí je tak důležitý, že si zaslouží jeho ochranu. Byl přesvědčen, že zde nejsou dány důvody ke zrušení jeho trvalého pobytu, protože na území ČR se zdržuje celá jeho rodina, tj. manželka a jeho dvě nezletilé děti, které se na území ČR narodily, navštěvují zde základní školu a mladší syn se chystá do mateřské školy. Starší syn plně ovládá český jazyk, což vyplývá i z vysvědčení ze základní školy, které tvoří přílohu podané žaloby. Starší syn je zcela integrován do českého prostředí a má zde české kamarády, s nimiž se vzájemně navštěvuje a velmi dobře vychází. Mladší syn žalobce se učí český jazyk a vzhledem k tomu, že plně žije na území České republiky, tak nemá k Vietnamu žádný bližší vztah. Obě děti by tak byly vytrženy z dnes již pro ně přirozeného a standardního prostředí. Starší syn má ve škole velmi dobré známky, stejně tak jeho chování je bez problémů. Snaží se pomáhat mladšímu synovi a učit ho český jazyk. V České republice se oběma velmi líbí.
4. Žalobce rovněž konstatoval, že je sice pravdou, že existuje veřejný zájem na tom, aby v ČR nepobývali cizinci, kteří spáchali úmyslný trestný čin, za který byli odsouzeni, ale je třeba vzít v úvahu, že toto může být neúměrně tvrdým dopadem do práv fyzických osob, přičemž zejména je nutné upřednostňovat účel rodiny a výchovu nezletilých dětí v rodině. Je také nutné přihlížet k tomu, že žalobce se ze svého jednání poučil, uvědomil si své pochybení a plně nese za toto následky. Vzhledem k tomu, že na povolení k pobytu na území České republiky jsou navázány i povolení k pobytu jeho manželky a dětí, jedná o zásadní a vážný zásah do rodinných a sociálních vztahů. Jak děti, tak i manželka jsou plně integrováni, přičemž manželka na území České republiky podniká a plně se socializovala do českého prostředí. Snaží se děti vést k české kultuře a na Vietnam nemá ona ani děti žádné reálné vazby. Veškeré své prostředky i čas věnovali do českého prostředí. Dále žalobce poukazoval na skutečnost, že na území České republiky žijí i další dvě jeho dcery (z prvního manželství žalobce), a to D.T., narozená dne ... a M.T., narozená dne ..., se kterými se žalobce stýká, vzájemně se navštěvují, komunikují spolu a mají mezi sebou velmi dobré vztahy.
5. Dle žalobce je podstatné rovněž neopomenout, že zmiňovaná exekuce je vedena výhradně

proti němu, který zároveň uzavřel smlouvu formou notářského zápisu u notáře J.T. sídlem Jízdárenská 7 Karlovy Vary, a to dne 14. 4. 2016 se svoji manželkou N.T.P.L., nar. ... V této smlouvě se dohodli, že co se týká jejich majetku do budoucna na území České republiky, budou jednat každý samostatně a tento majetek připadne do výhradního vlastnictví každého z manželů, který tento majetek osobně získá. Manželka žalobce se v exekuci aktivně brání, žalobce s exekutorem jedná a část dluhu, kterou uznal, již uhradil a chce v tom pokračovat i nadále. Svou situaci proaktivně řeší a snaží se řádně si plnit veškeré své povinnosti.

6. Závěrem žalobce uvedl, že správní orgán nedostatečně zkoumal, jak dlouho žije legálně na území ČR a dále také nehodnotil objektivně pobyt jeho rodinných příslušníků v ČR a z toho vyplývající skutečnost, že má žalobce na území ČR silné rodinné vazby. Dle žalobce je nutné vidět, že rodinní příslušníci mimo dobu, kdy přerušil podnikání z důvodu trestního stíhání, na něm byli zcela závislí a žalobce se vždy o ně řádně staral a vyživoval je. V této souvislosti žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101. Podle žalobce rovněž nutné respektovat přijaté dohody v rámci OSN, jako je Úmluva o právech dítěte.
7. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná odmítla žalobní námitky jako nedůvodné. Zcela se ztotožnila se skutkovými zjištěními a právní kvalifikací předcházející rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a uvedla, že ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem. V podrobnostech odkázala žalovaná na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Dle žalované žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by zpochybňovala správnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná žádala, aby soud žalobu buďto ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s. odmítl nebo ji jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV.

Replika

9. Dne 15. 4. 2019 žalobce podal repliku k vyjádření žalované, ve které setrval na svých tvrzeních uvedených v podané žalobě a zároveň nesouhlasil s tvrzeními žalované uvedenými v podaném vyjádření. Žalobce zopakoval, že má za to, že správní orgán nesprávným způsobem posoudil zásah do jeho rodinného a soukromého života, nerespektoval závazky a integraci jeho nezletilých dětí v ČR, nevzal v potaz ani povinnosti jeho manželky a v neposlední řadě se řádně nevypořádal s citovými, majetkovými a jazykovými vazbami rodiny žalobce, a to ať již ke školním zařízením, přátelům, kamarádům, tak i k pracovním závazkům.

V.

Posouzení věci soudem

10. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaná souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

11. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

12. Žaloba je nedůvodná.
13. Ze správního spisu vyplývá ve vztahu relevantním pro soudní přezkum následující průběh správního řízení: Žalobce měl od 15. 6. 2016 do 22. 11. 2017 jako adresu místa hlášeného pobytu na území evidovanu adresu ... , od 22. 11. 2017 pak adresu ... (viz výpis č. j. OAM-3036-19/ZR-2017 a č. j. MV-16884-2/SO-2019). Oznámení Ministerstva vnitra ČR o zahájení správního řízení ze dne 15. 11. 2017, č. j. OAM-3036-11/ZR-2017, bylo žalobci doručeno fikcí na adrese V. 1340, O. (viz poštovní obálka). Vyrozumění Ministerstva vnitra ČR podle § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 5. 1. 2018, č. j. OAM-3036-16/ZR-2017, bylo žalobci řádně doručeno na adresu ... (viz doručenka). Dne 18. 1. 2018 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí (viz protokol čj. OAM-3036-17/ZR-2017). Předvolání k výslechu ze dne 17. 4. 2018, č. j. OAM-3036-21/ZR-2017, bylo žalobci řádně doručeno na adresu ... (viz doručenka). Žalobce před správním orgánem při svém výslechu dne 10. 5. 2018 výslovně uvedl, že v ČR má hlášen pobyt na adresu ... a že jde o adresu jeho skutečného pobytu na území ČR (viz protokol č. j. OAM-3036-23/ZR-2017). Vyrozumění Ministerstva vnitra ČR o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 16. 5. 2018, č. j. OAM-3036-27/ZR-2017, bylo žalobci řádně doručeno na adresu ... (viz doručenka). Rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 5. 10. 2018, č. j. OAM-3036-29/ZR-2017, bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců a byla mu stanovena lhůta k vycestování a udělen výjezdní příkaz (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí na adresu ... – žalobce nebyl při doručení zastižen, žalobci bylo oznámeno uložení zásilky dne 11. 10. 2018, aniž si ji žalobce vyzvedl (viz poštovní obálka). Dne 15. 1. 2019 podal žalobce k poštovní přepravě proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání s odůvodněním, že prvoinstanční rozhodnutí mu nebylo doručeno na adresu jeho pobytu (...) a že se o existenci prvoinstančního rozhodnutí dozvěděl dne 9. 1. 2018. Žalobou napadeným rozhodnutím žalované bylo žalobcovo odvolání zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu s odůvodněním, že prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí dne 22. 10. 2018 a nabylo marným uplynutím odvolací lhůty právní moci dne 7. 11. 2018, přičemž odvolání bylo podáno k poštovní přepravě až dne 15. 1. 2019 (viz výpis poštovní zásilky č. j. MV-16884-3/SO-2019).
14. Soud při posouzení věci vycházel z následující právní úpravy: Podle § 19 odst. 2, 5 správní řádu doručuje správní orgán účastníkovi rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb do vlastních rukou. Podle § 20 odst. 1 správního řádu platí, že se fyzické osobě doručuje písemnost na adresu jejího trvalého pobytu. § 23 odst. 1, 3 písm. b), 4 správního řádu stanoví, že nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím a adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout, přičemž po uplynutí 10 dnů se písemnost do vlastních rukou vrátí správnímu

orgánu, který ji vyhotovil. Podle § 24 odst. 1 platí, že jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Podle § 92 odst. 1 správního řádu platí, že opožděné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Ust. § 90 odst. 5 správního řádu stanoví, že neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4 (zrušení rozhodnutí, změna rozhodnutí nebo zastavení řízení), odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

15. Popsanou právní úpravu soud vyložil tak, že podle § 90 odst. 5 věty první správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí, kdežto podle § 92 odst. 1 věty první téhož zákona opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Zatímco včasné a přípustné odvolání se v případě, že není shledán důvod pro postup podle § 90 odst. 1 až 4, z věcných důvodů zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí se potvrzuje, opožděné nebo nepřipustné odvolání se z formálních důvodů zamítá (a odvoláním napadené rozhodnutí se nepotvrzuje). Při postupu podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu odvolací správní orgán nepřezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí z věcné stránky. Rozdílnost postupu odvolacího správního orgánu jasně reflektuje odborná literatura: *„Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne, aniž by je přezkoumával postupem stanoveným v § 89 odst. 2 z hlediska jeho obsahu a řízení předcházejícího jeho vydání. Ustanovení § 92 odst. 1 věta první upravující zamítnutí odvolání pro jeho nepřipustnost nebo opožděnost se od zamítnutí odvolání podle § 90 odst. 5 věta první liší právě v tom, že odvolací orgán napadené rozhodnutí neposuzuje postupem podle § 89 odst. 2, ale zamítá odvolání pouze z formálních důvodů.“* (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, str. 791) a *„Právní úprava stanoví, že opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jedná se o „formální“ zamítnutí a liší se od zamítnutí „meritorního“ podle § 90 odst. 5, s nímž je navíc spojeno i potvrzení napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán se zaměřuje na posouzení a odůvodnění opožděnosti nebo nepřipustnosti odvolání, aniž by se věcně vyjadřoval k odvolacím námitkám, a to ani nad rámec či obiter dictum.“* (Lukáš Potěšil a kol.: Správní řád. Komentář. 1. vyd. Praha 2015, str. 469). V případě žaloby proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost pak i pro soud může být rozhodné toliko to, zda se odvolací správní orgán vyrovnal s otázkou včasnosti nebo přípustnosti odvolání, nikoli však to, zda naplnil požadavky stanovené v § 89 odst. 2 správního řádu.
16. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č.j. 5 A 14/2002-35, publ. pod č. 287/2004 Sb. NSS, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č.j. 8 As 51/2006-105, jakož i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č.j. 8 As 51/2006-112, ze dne 27. 11. 2008, č.j. 2 As 53/2007-111, ze dne 23. 12. 2009, č.j. 5 As 105/2008-135, a ze dne 23. 4. 2010, č.j. 5 As 10/2010-75). Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno (a contrario § 90 odst. 5 správního řádu).

Obecně platí, že pokud správní orgán poté, co přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí postupem stanoveným v § 89 odst. 2 správního řádu, neshledá důvod pro to, aby s rozhodnutím naložil některým ze způsobů uvedených v § 90 odst. 1 až 4 tohoto zákona, tedy jinými slovy dojde k závěru, že odvolání není důvodné a není ani důvod pro zastavení řízení, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Od tohoto zamítnutí odvolání je třeba odlišovat zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu, které není výsledkem meritorního přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, ale jedná se o procesní rozhodnutí konstatující pouze opožděnost nebo nepřípustnost odvolání, aniž by byla jakkoli hodnocena a zkoumána věcná a právní stránka rozhodnutí.

17. První žalobní námitkou bylo, že správní orgán nepostupoval v souladu s § 2 odst. 3 správního řádu, když nešetřil práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy osob, které žijí s žalobcem ve společné domácnosti, a tím, že správní orgán řádně nevyhodnotil délku pobytu žalobcovy rodiny na území a závislost rodiny žalobce výživou na žalobci. Žalobce argumentoval zájmem na udržení rodiny a společné výchovy nezletilých dětí, na území ČR se zdržuje celá žalobcova rodina (podnikající manželka a jeho dvě nezletilé děti, které se na území ČR narodily, navštěvují zde školská zařízení), starší syn plně ovládá český jazyk a je integrován do českého prostředí, mladší syn se učí český jazyk, rodina žalobce nemá k Vietnamu žádný bližší vztah. Přes žalobcovo odsouzení je nutné upřednostnit účel rodiny a výchovu nezletilých dětí v rodině. Žalobce se ze svého jednání poučil, uvědomil si své pochybení a plně nese za toto následky. Žalobce zdůraznil, že na jeho pobytové oprávnění jsou navázány i povolení k pobytu jeho manželky a dětí. Žalobce poukazoval na skutečnost, že na území České republiky žijí i další dvě jeho zletilé dcery, s nimiž udržuje kontakt.
18. S odkazem na výše uvedené právní posouzení tato žalobní námitka není důvodná, protože předmětem soudního přezkumu v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného (což je případ žalobce) je soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Vzhledem k tomu, že se skutečnosti, která je pro přezkum soudu jediná relevantní, žalobní námitka netýká, nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
19. Druhou žalobní námitkou bylo, že žalobci nebylo řádně doručeno prvoinstanční správní rozhodnutí.
20. Jak vyplývá ze shora popsaného zjištěného průběhu správního řízení, žalobci bylo doručeno prvoinstanční rozhodnutí doručeno poštou řádně podle výše citovaného § 20 odst. 1 správního řádu na adresu Dne 11. 10. 2018 byl žalobce vyzván podle § 23 správního řádu k vyzvednutí uloženého prvoinstančního rozhodnutí do 10 dnů. Prvoinstanční rozhodnutí se z důvodu marného uplynutí desetidenní lhůty považuje za doručené podle § 24 odst. 1 správního řádu dnem 22. 10. 2018. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činila odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí a vzhledem k datu doručení prvoinstančního rozhodnutí uplynula marně dne 6. 11. 2018.
21. Žalobce podal odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí až dne 15. 1. 2019, tedy po uplynutí odvolací lhůty. Žalobci byly doručovány písemnosti prvostupňovým správním orgánem na tutéž adresu opakovaně v průběhu celého správního řízení (oznámení o zahájení správního řízení, vyrozumění podle § 36 odst. 3 správního řádu, předvolání k výslechu, vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí). Žalobce před

správním orgánem při svém výsledku výslovně předmětnou adresu označil jako adresu svého skutečného pobytu na území ČR.

22. Ze shora popsanych skutkovych okolnosti vyplývá, že odvolací lhůta žalobci marně uplynula dne 6. 11. 2018, a proto podal-li odvolání dne 15. 1. 2019, šlo o odvolání opožděné a žalovaná postupovala správně, pokud ho jako opožděné podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu zamítla.
23. Třetí žalobní námitka se týkala žalobcovy exekuce, že s manželkou smluvně upravili rozsah svého společného jmění manželů, manželka se v exekuci aktivně brání a že žalobce část dluhu uhradil.
24. Ani tato námitka není důvodná, protože existence, rozsah a průběh exekučních řízení vedených proti žalobci nemá na posouzení opožděnosti či včasnosti odvolání žalobce žádný vliv, jak bylo výše podrobně rozvedeno.
25. Soud shrnuje, že dospěl k závěru ve shodě s žalovanou, že žalobce podal odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí opožděně. Vzhledem k tomu s odkazem na výše uvedenou ustálenou judikaturu správních soudů a platnou právní úpravu tak byly splněny předpoklady pro zamítnutí žaloby ve smyslu § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
26. Žalobce přiložil k žalobě k důkazu rodný list svých synů Q.H.T., narozeného dne ..., a D.T., narozeného dne ..., svých dcer D.T., narozené dne ..., a M.T. , narozené dne ..., výpisy z vysvědčení a vysvědčení syna Q.H.T. včetně potvrzení o jeho studiu, notářský zápis o zúžení rozsahu společného jmění manželů včetně potvrzení o jeho registraci, a rovněž čestné prohlášení manželky žalobce T.P.L.N. o fungování rodiny žalobce. Tyto důkazy neměly žádný vliv na posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby, jak bylo výše podrobně vyloženo.

VII.

Náklady řízení

27. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24. dubna 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

